

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. Пловдив, 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Вера Ив. Иванова
Славейка Ат. Костадинова

като разгледа докладваното от Славейка Ат. Костадинова Въззивно търговско дело № 20225001000502 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 25 ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

С решение № 241 от 23.06.2022 година, постановено по т. дело № 322/2022 година по описа на Окръжен съд – Пловдив, е потвърден отказ № ***/23.05.2022 г. на АВ - ТРРЮЛНЦ, за вписване на новоучреденото дружество „Г.“ АД в търговския регистър по заявление вх. № *** от 20.05.2022г., подадено от Д. Н. Н., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Р.“ № 57, в качеството му на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „Г.“ АД.

Осъден е Д. Н. Н., ЕГН *****, да заплати на Агенция по вписванията гр.С., ПК ***, ул. „Е.Б.“ № 20, на основание чл.25 ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ разноси в размер на 80лв.

Срещу решението на ОС – Пловдив е подадена жалба от адвокат Д.И. И. като пълномощник на Д. Н. Н. в качеството му на изпълнителен директор на „Г.“ АД. В жалбата се поддържа, че решението на ОС – Пловдив и потвърденият с него отказ на Агенцията по вписванията са

незаконосъобразни. Оспорени са изводите на първоинстанционния съд, че фирмата на АД въвежда в заблуждение и е в противоречие с чл. 6, ал. 1 от ЗКИ, като са развити съображения за тяхната неправилност. Оспорен е и изводът, че не е налице изключението, предвидено в чл. 6, ал. 2 от ЗКИ, който не бил обоснован. Поддържа се, че отказът за регистрация на новоучреденото АД е в резултат на субективната преценка на длъжностното лице, което е излязло извън дължимата по закон формална проверка и е приело, че дружеството ще развива неразрешена дейност. Твърди се, че законовото ограничение е думата „б.“ да не фигурира самостоятелно във фирменото наименование, но не се отнася за случаите, при които то се използва в словосъчетание, аргумент за което били и изключенията, уредени в чл. 6, ал. 2 от ЗКИ, позволяващи употребата на думата „б.“, когато субектът няма да извършва банкова дейност. Твърди се неправилност на извода на съда, че проверката на длъжностното лице по регистрацията в хипотезата на чл. 7, ал. 2 от ТЗ не била формална и противоречие на този извод на съдебната практика. Според жалбоподателя проверката на длъжностното лице по регистрацията е само от външна страна и не включва преценка относно обстоятелството дали предметът на дейност противоречи на закона и добрите нрави. В случая според него длъжностното лице е превишило правомощията си, извършвайки преценка дали словосъчетанието „Г.“ попада в обхвата на повелителната норма на чл. 6 от ЗКИ и е постановило незаконосъобразен отказ. Твърди се, че длъжностното лице по регистрацията няма правомощията по чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ и чл. 70, ал.1, т. 4 от ТЗ, а само тези по ЗТРРЮЛНЦ и в случая се е произнесло извън рамките на дължимата преценка.

Следващата група доводи, изложени в жалбата, са свързани с това, че преди подаване на заявлението в ЗТРРЮЛНЦ е подадено заявление за запазване на името „Г.“, което е уважено, като по този начин било създадено убеждение у правния субект, че това име отговаря на всички законови изисквания. С последващия отказ за вписване на новоучреденото АД се нарушавал от страна на длъжностното лице от ТРРЮЛНЦ принципа на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, залегнал трайно в практиката на СЕС.

В жалбата има и оплакване за неправилно присъдени в полза на АВ разноски за производството пред ОС – Пловдив в размер на 80 лева. Липсвало

основание за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение при липсата на подаден мотивиран отговор с приложени към него писмени доказателства.

Искането е за отмяна на решението на ОС – Пловдив и на потвърдения с него отказ на длъжностното лице по регистрацията и за постановяване на ново по същество, с което да се дадат на Агенцията по вписванията задължителни указания да извърши исканото вписване на първоначална регистрация на „Г.“ АД, заявено със заявление образец А5 с вх. № *** от 20.05.2022 година. Претендират се разноси за производството пред настоящата и пред първата съдебна инстанция.

Срещу частната жалба е подаден писмен отговор от Агенция по вписванията чрез И.К., юрисконсулт в дирекция „П.“. В отговора се изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа се, че исканото вписване на може да бъде извършено по причините, изложени в мотивите на длъжностното лице по регистрацията, касаещи неустановяването на заявеното за вписване наименование на чужд език - „G.“ с представените към заявлението документи, несъответствието на пълномощното на адвокат Д.И. с изискването на чл. 148, ал. 2, изречение последно от Закона за адвокатурата поради непосочване на личния номер на адвоката, непредставянето на декларации за членовете на Съвета на директорите на дружеството за липсата на пречките по чл. 234, ал. 2 от ТЗ, липсата на решение на съответния орган на юридическото лице –акционер „Р.“ АД за участие в акционерното дружество, липсата на списък на присъстващите към учредителния протокол съгласно чл. 232, ал. 3, т.1 от ТЗ във връзка с чл. 163, ал. 4 от ТЗ. Изложени са и доводи за противоречие на фирменото наименование с разпоредбите на чл. 6 от ЗКИ. Искането е да се остави без уважение жалбата срещу решението на ОС – Пловдив и да се присъдят на Агенцията по вписванията разноси - юрисконсултско възнаграждение.

Апелативният съд, като се запозна с жалбата и доказателствата по делото намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е срещу решение на Окръжния съд по чл. 25 ал. 4 от ЗТР, за което законът е предвидил обжалване пред Апелативния съд. Спазен е предвиденият в цитираната разпоредба седемдневен срок. Съобщението за решението на Пловдивския окръжен съд е получено от жалбоподателя на 04.07.2022

година, а жалбата срещу него е с вх. № 18028 от 05.07.2022 година.

По същество съдът намира, че жалбата срещу решението, с което е потвърден отказа на длъжностното лице по регистрацията да впише новоучреденото АД, е неоснователна. Жалбата е основателна само в частта, касаеща решението, с което на АВ са присъдени разноски в размер на 80 лева юрисконсултско възнаграждение за производството пред ОС – Пловдив.

Съображенията на съда са следните:

Основните мотиви на отказ № ***/23.05.2022 година на длъжностното лице по регистрацията за вписване на новоучреденото АД „Г.“ са свързани с това, че фирмата не отговаря на изискванията на закона, нарушава чл. 6 от ЗКИ, което според длъжностното лице е нередовност по смисъла на чл. 21, т. 5 и т. 7 от ЗТРРЮЛНЦ.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на ОС – Пловдив и на длъжностното лице по регистрацията за противоречието на фирменото наименование „Г.“ АД с изискванията на чл. 6 от Закона за кредитните институции.

На първо място следва да се посочи, че в случая не става дума за изводи, свързани с несъответствието на дейността на дружеството със закона и добрите нрави, каквито доводи са изложени в жалбата и за извършена от длъжностното лице проверка по смисъла на чл. 252, ал. 1, т. 4 от ТЗ и чл. 70, ал.1, т. 4 от ТЗ. Цитираните разпоредби са свързани с прекратяване, респ. с недействителност на вече учредено търговско дружество, преценката за които безспорно е извън правомощията на длъжностното лице по регистрацията. Обхватът на проверката, която се извършва от длъжностното лице, е очертан в чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Сред изрично посочените правомощията е и това по чл. 21 т.7 от ЗТРРЮЛНЦ, а именно проверка дали друго лице няма права върху фирмата или наименованието и дали те отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Търговския закон при първоначално вписване или промяна на фирмата на търговец.

Извършената проверка от длъжностното лице по регистрацията на заявеното за вписване фирмено наименование е именно в изпълнение на задълженията му по чл. 21 т. 7 от ЗТРРЮЛНЦ. Тази разпоредба препраща към чл. 7, ал. 2 от ТЗ. Съгласно чл. 7, ал. 2, изречение второ от ТЗ фирмата трябва да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не

накърнява обществения ред и морала. В хода на тази проверка, съобразявайки нормативната уредба в страната ни, длъжностното лице е стигнало до правилния извод, че избраното фирмено наименование е в противоречие с разпоредбите на чл. 6 от Закона за кредитните институции, като в този смисъл накърнява обществения ред в страната ни.

Правилни са изводите на длъжностното лице, както и мотивите на първоинстанционния съд, че наименованието „Г.“, избрано за новоучредяващото се АД, противоречи на чл. 6 от Закона за кредитните институции.

Ал. 1 на чл. 6 от ЗКИ забранява на лице, което не притежава лиценз за извършване на банкова дейност, да използва в своето наименование, в рекламната си или в друга дейност думата "б." или някои от производните ѝ на чужд език или друга дума, означаваща извършване на банкова дейност. В случая думата „б.“ се съдържа в наименованието във варианта на английски език – „банк“. Безспорно е, че новоучреденото дружество няма лиценз за извършване на банкова дейност, такава не е посочена и в заявления за вписване предмет на дейност. Става дума за императивно законово изискване, като няма разграничение за това дали думата „б.“ се включва в наименованието като самостоятелна дума или в словосъчетание, какъвто е настоящия случай. С включването на думата „б.“ в наименованието, включително в съчетание с друга дума, а именно „Г.“ се създава неяснота и възможност за въвеждане в заблуждение относно дейността, която ще се извършва от дружеството. Тази преценка е свързана с конкретните обществени разбирания в България и с обстоятелството, че сред хората наименованието „Г.“ не е известно и не се свързва с осъществяване на друга дейност, различна от банковата. В този смисъл е неприложимо и предвиденото в чл. 6 ал. 2 от ЗКИ изключение. Според ал. 2 на чл. 6 от ЗКИ забраната по ал. 1 не се прилага в две хипотези. Първата от тях безспорно не е налице в случая, доколкото се отнася за субект, чието име е установено или признато със закон или с международно споразумение, по което Република България е страна. Не са налице предпоставките да се приеме наличие и на второто изключение, изискващо от смисъла, в който е употребена думата "б." да е ясно, че субектът няма за предмет на дейност извършването на банкови сделки. С оглед конкретните условия в България и липсата на информация за наименованието, под което се осъществява дейност, сходна с

тази на новоучредяващото се дружество в чужбина, то би следвало да избере такова наименование, от което по категоричен начин да става ясно, че няма да осъществява банкова дейност. По тези съображения съдът намира, че вписването на дружество със заявеното наименование в страната ни е в противоречие със законовите изисквания на чл. 6 от ЗКИ.

Горните изводи не се променят от факта, че има вписани в ТРРЮЛНЦ дружества, съдържащи в наименованието си „б.“, които не осъществяват банкова дейност, доколкото става дума за конкретна преценка при извършването на всяко отделно вписване.

Неоснователни са и доводите, свързани с накърняване на правната сигурност на заявителя. Запазването на фирменото наименование „Г.“ по предвидения за това ред в чл. 63 от Наредба № 1 за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ преди подаване на заявлението за вписване на новоучреденото дружество не освобождава длъжностното лице по регистрацията от задълженията му да извърши необходимите проверки, очертани в чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Длъжностното лице не е обвързано от действията по запазване на наименованието за определен период от време, чиято цел е наименованието да не бъде използвано от друго лице. В този смисъл съдът намира за неоснователни оплакванията за накърняване на правната сигурност и на правните очаквания на жалбоподателя.

Останалите оплаквания, които са изложени в подадената пред ОС – Пловдив жалба не се поддържат изрично пред настоящата инстанция.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на първоинстанционния съд по тях. С представените пред ОС – Пловдив допълнителни доказателства, извън приложените към подаденото заявление, не са отстранени част от нередовностите, които сами по себе си също са пречка да се извърши исканото вписване на новоучреденото АД. Става дума за разминаването между наименованието на дружеството на латиница в устава – „G. AD“ и в подаденото заявление – „G.“; за непредставянето на декларации на избраните членове на Съвета на директорите за липса на пречките по чл. 234 ал. 2 т. 2 от ТЗ; за непредставянето на списък на присъстващите към учредителния протокол, какъвто е необходим съгласно разпоредбата на чл. 232, ал. 3, т. 1 от ТЗ, към която препраща чл. 163 ал. 4 от ТЗ.

По тези съображения съдът намира, че следва да потвърди решението

на ОС – Пловдив, с което е потвърден отказа на длъжностното лице по регистрацията да впише новоучреденото АД.

Решението на ОС – Пловдив следва да бъде отменено в частта, с която в полза на АВ са присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева. Съдът намира за неоснователно и искането за присъждане на такива разноски за настоящата инстанция, независимо от изхода на спора. По този въпрос съдът споделя постоянната и непротиворечива съдебна практика, според която регистърното производство е с характер на охранително, едностранно, провежда се по общите правила на Глава 49 от ГПК и в него Агенцията по вписванията няма качеството на страна, респ. няма и правото на разноски, доколкото принципът е, че отговорността за разноски възниква само при спорните съдебни производства.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 241 от 23.06.2022 година, постановено по т. дело № 322/2022 година по описа на Окръжен съд – Пловдив, с което е потвърден отказ № ***/23.05.2022 г. на АВ - ТРРЮЛНЦ, за вписване на новоучреденото дружество „Г.“ АД в търговския регистър по заявление вх. № *** от 20.05.2022г., подадено от Д. Н. Н., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Р.“ № 57, в качеството му на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „Г.“ АД.

ОТМЕНЯ решение № 241 от 23.06.2022 година, постановено по т. дело № 322/2022 година по описа на Окръжен съд – Пловдив, в частта, с която е осъден Д. Н. Н., ЕГН *****, от гр.С., ул. „Р.“ № 57, в качеството му на изпълнителен директор на новоучредяващото се дружество „Г.“ АД да заплати на Агенция по вписванията гр.С., ПК ***, ул. „Е.Б.“ № 20, разноски за производството по делото пред ОС – Пловдив в размер на 80лв.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____